

אמר רבי יצחק, וזה כתיב נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הפהן, اي הכי דא קודשא בריך הוא. אמר ליה אין. בגין דביה תליא כל דכיותא וכל קדושה. אמר ליה, اي הכי, אמר וhone'a, והועלה מבעי ליה. אמר ליה, כמה דעת אמר (שמות כז) והובא את בדיו בטבעות, דעיל דא בגו דא. אוף הכא והובא, דיינסונן ליה לכחנא, לדאה ליה (עד אהדר בה) ויעלון מלחה קמיה. אמר רבי יצחק, הכי תנין, נגע צרעת. נגע הוא דין תקיפה שריא בעלמא. צרעת: סגירו. כמה דעת אמר, סגירו דגהורה עלאה. סגירו דטיבו עלאה, שלא נחית לעלמא. כי תהיה באדם, באדם סתם. והובא אל הפהן. דא בהן דلتתא, דהוא אתחזן למפתח ההוא סגירו, ולא דלקא בונציניא דישתכח על ידו ברכז לעילא ולתטא. ויתعبر ויסתלק הוא נגע, וישראל בהיריו דرحمמי על פלא, ובגין כה והובא אל הפהן.

אמר רבי אבא, חמיבא לאיגהו בני עלמא, שלא משגנן, ולא ידעין ביקרא דמאריהון, פתיב בהו בישראל, (ויקרא כ) אשר הבדلتם אתכם מן העמים להיות לי. ובתיב, (ויקרא כ) והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני יי'. اي איגנון מתרחzon, אז הוא קדושה דלהון, הא רועטה דלהון אתרחצת מגיה. וקרא אכריז ואמר, (תהלים

לב) אל תהיו כסוס כفرد אין הבין, במא את פרשנו בני גשא מפוס וفرد, בקדושה דגמייהו, לאשתPCA שלימין ורשימין מפלא.

ועל דא זוגא הבני נשא הוא בזמנין ידיין, לבונא רועתא לאתדקא ביה בקדשא בריך הוא. זה אattyaro, בפלגות ליליא קידשא בריך הוא עאל בגנתא דעדן, לאשתעשות עם צדיקיא, ובנשת ישראלי שבחת ליה לקודשא בריך הוא, והיא שעתא דרעותא לאתדקא בהו.

וחבריא דמשתדל באורייתא, משתתפי בה בכנסת ישראל, לשבחא למלא קדישא, ואתעסוק באורייתא, שאר בני נשא כדיין עיון רועתא לאתקדשא בקדושה דקדשא בריך הוא, לבונא רועתא לאתדקא ביה. ואינון חבריא דמשתדל באורייתא זוגא דלהון בשעתא זוגא אחרא אשכח, זהאי משבת לשבת לבונא רועתא לאתדקא ביה בקדשא בריך הוא ובנכשת ישראל, ההוא עיון רועתא דמתפרקן כלל עלי ותפאי.

אי בני נשא אתרחקי מגיה, ועבדן כבעידי, אין הוא קדושה דלהון, לאשתPCA קדישין. אין אינון נפשאן קדישין דמשכן מעילא. ושלמה מלכא צוה ואמר, (משל)

יט) גם **בֶּלְאַ דִּעֲתַ נְפֵשׁ לֹא טֹב.** גם **בֶּלְאַ דִּעֲתַ,** **מִן הַוָּא** דִּעֲתַ.
דָּא קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא. **נְפֵשׁ לֹא טֹב,** **דָּא הַוָּא** נְפֵשׁ,
דָּא יְנוּן מִשְׁכִּין בְּעוֹבְדִּיהוּ, **לֹא טֹב,** **דָּהָא מִסְטְּרָא**
אַחֲרָא אַתְּמַשְׁכָּאָן עַלְיָהוּ נְפֵשָׁתָא דָלָאו אִיהָוּ טֹב, **בְּגִינִּין**
דָלָא מִכּוֹנוּי לְבִיָּהוּ לְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא.

מִן דָתְלָהִיט בִּיצָר הַרְעָא, **בֶּלְאַ רְעוּתָא וְכִוּנוֹתָה דָלְבָא**
לְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא. **מִסְטְּרָא דִיצָר הַרְעָא** **אַתְּמַשְׁךְ**
עַלְיָה נְפֵשָׁא, **דָלָאו אִיהָוּ טֹב,** **הָדָא הַוָּא** **דְכַתִּיב** **גַם בֶּלְאַ**
דִעֲתַ נְפֵשׁ לֹא טֹב וְאַז בָּרְגָלִים חֹוטָא. **מִן דָא יְהָוֵדָא** **אַז**
בָּרְגָלִים וְדָחִי שְׁעַתָּא בֶלְאַ רְעוּתָא קְדִישָׁא, **חֹוטָא.** **חֹוטָא**
וְדָאי, בְּכָלָא.

וְעַל דָא שְׂרִין מִכְתְּשִׁין בִּישִׁין בְּבִנִּין בְּשָׁא, **וְאַסְהִידָוּ**
בְּאַנְפִּיָּהוּ בְּחַצִיפָתָא דָלְהָוָן, **לְאַחֲזָהָה דָהָא**
קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא **מִאִים בְּהָוּ,** **וְלָאו דִעֲתִיה בְּהָוָן,** **עַד**
דָא יְנוּן זָכָאן (דף נ' ע"א) **וּמְבָשָׁרָאָן עוֹבְדִּיהוּ כְמַלְקָדְמָיוֹן,**
וּמְתָבְרָכוֹן (ס"א ומתרברכו). **וְעַל דָא אַשְׁתָמֹדָעָן מִכְתְּשִׁין לְגַבְיוֹן**
פְּהָנָא, **אַיְנוֹן דָא תִּין מִסְטְּרָא דְמִסְאָבָא,** **וְאַיְנוֹן דָא תִּין**
מִסְטְּרָא אַחֲרָא.

כְּגֻוּנָא דָא **כְתִיב,** **כִּי** **תָבָאָו אֶל אָרֶץ כְּגֻעָן וְגֹו,** **וְגַתְתִּי**
בְּגַע צְרָעָת בְּבֵית אָרֶץ אֲחוֹזָתָכֶם. **וּכִי אָגָר טָב**
הַוָּא, **דִישְׁתַכְחָה בְּאַיְנוֹן דָזָכָאן לְמַיְעַל בְּאָרָעָא.** **אַלְאָהָא**

אוֹקְמוֹנָה לְאַשְׁבָּחָא מִטְמֻגֵּן דָּאַטְמָרָן בַּבִּיתִיָּהוּ וְלְאַהֲבָה לֹזֶן לִישְׁרָאֵל.

אֲבָל תָּאָחָזֵי, זַפְאַיְנָן אַיְנוֹן יִשְׂרָאֵל, דָּאַיְנוֹן מַתְדַּבְּקָן בַּיּוֹתְרָה בְּקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא, וְקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא רְחִים לְהָוֹת, דְּכַתִּיב, (מלאכבי א) אַהֲבָתִי אַתָּכֶם אָמַר יְיָ. וּמְגֹרֶךָ רְחִימָוֹתָא דְּיִלְיָה, אַעֲילֵל לְהָוֹת לְאַרְעָא קְדִישָׁא, לְאַשְׁרָאָה שְׁכִינָתָה בְּיִנְיָהָוּ, וְלְמַהֲוֵי דִּיוֹרִיה עַמְהָוָן, וּיְשָׂרָאֵל דִּישְׁתַּבְּחוֹן קְדִישָׁין עַל כָּל בְּנֵי עַלְמָא.

תָּאָחָזֵי, כַּתִּיב (שמות לה) וְכָל הַבְּשִׁים אֲשֶׁר נִשְׁאָר לְבָנָו וְגַוּוֹ. בְּשַׁעַתָּא דְּהָוֹת עֲבִידָתָא, הוּא אָמְרָי, דָא לְמִקְדְּשָׁא. דָא לְמִשְׁפְּנָא. דָא לְפַרְוַכָּתָא. וְכוֹן כָּל אַיְנוֹן אָוֹמְבָּנָן בְּגַיְן דִּיְשְׁרִי קְדוֹשָׁה עַל יְדֵיָהוּ, וְאַתְקָדֵשׁ הַהְיוֹא עֲבִידָתָא. וּכְדָסְלִיק לְאַתְרִיה, בְּקְדוֹשָׁה סְלִיק.

כְּגַוּבָּא דָא מַאן דְּעַבֵּיד עֲבִידָתָא לְעַבּוֹדָה זָרָה, אוֹ לְסִטְרָא אַחֲרָא, דְלֹא קְדִישָׁא. כִּיּוֹן דְּאַדְפָר לִיהְיָה עַל הַהְיוֹא עֲבִידָתָא, הָא רְוֵוח מִסְאָבָא שְׁרִיאָעָלוֹי, וּכְדָסְלִיק עֲבִידָתָא, בְּמִסְאָבָא סְלִיק. פְּנַעֲנִים פְּלַחְיִי לְעַבּוֹדָה זָרָה אַיְנהָוּ, וּמַתְדַּבְּקָן בְּלָהָוּ פְּחַדָּא בְּרוֹחָה מִסְאָבָא בְּעַבּוֹדָה זָרָה, וְהָוֹ בְּנִין בְּנִין לְפַרְצּוֹפִיָּהוּ (ס"א לְטַנוּפִיָּהוּ) וְלְגַעֲלִיָּהוּ לְסִטְרָא מִסְאָבָא לְעַבּוֹדָה זָרָה, וּכְדָשְׁרָאָן לְמַבְנִי, הוּא אָמְרָי מַלהְיָה, וּכִיּוֹן דְּאַתְדָּר בְּפּוּמִיָּהוּ, סְלִיק עַלְיהָ רְוֵוח מִסְאָבָא. כְּדָא סְתַלְיִק עֲבִידָתָא, בְּרוֹחָה מִסְאָבָא אַסְתַלִיק.

כִּיּוֹן דַּעֲלֹג יִשְׂרָאֵל לְאָרְעָא, בַּעַא קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדִבָּאָה לוֹן, וּלְקָדְשָׁא לוֹן אָרְעָא, וּלְאָפְגָנָה אָתָר לְשִׁכְינָתָא דְּלָא תְּשִׁירֵי שִׁכְינָתָא גֹּו מְסָאָבָא. וּעַל דָּא בְּהַהְוָא נָגַע צְרֻעָת, הוּוּ סְתִּרְעִין בְּנִיְנִין דָאעַין וְאָבְנִין דְּאַתְּעַבְּידָו בְּמְסָאָבוֹ.

תָּא חֹזֵי, אֵי עַוְּבָדָא דָא הוּה לְאַשְׁכָּחָא מִטְמוּגִין בְּלָחוּדוֹי, יְהִדרוּן אָבְנִין לְבָתָר כִּמה דְּאַיְנוֹן לְאַתְּרִיהָו, וְעַפְרָא לְאַתְּרִיהָ. אָבָל קְרָא בְּתִיב, וְחַלְצָו אֶת הָאָבָנִים. וְכַתִּיב וְעַפְרָא אַחֲרָ יְקָחָת. בְּגַיְן דִּיתְעַבָּר רַוַּח מְסָאָבָא, וִיתְפָּגַי וַיְתַקְדִּשׁ הַשְׁתָּא כְּמַלְקָדְמִין, וַיְשַׁתְּחַחֵי יִשְׂרָאֵל בְּקָדוֹשָׁה, וַיְדִיוֹרָא קְדִישָׁא, לְמִשְׁרֵי בִּינִיָּהוּ שִׁכְינָתָא.

וּעַל דָּא מָאוֹן דְּבָנִי בְּנִין כֵּד שָׁאָרִי לְמָבָנִי, בְּעֵי לְאַדְכָּרָא בְּפּוּמִיהָ, דָהָא לְפּוֹלְחָנָא דְּקוֹידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּנִי. בְּגַיְן דְּכַתִּיב, (ירמיה כב) הוּי בּוֹנָה בֵּיתוּ בְּלֹא צְדָקָ וְגֹו/, וּכְדִין סִיעַתָּא דְּשָׁמֵיא שָׁאָרִי עַלְוִי, וְקוֹידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא זָמִין עַלְיהָ קְדוּשָׁתָא, וְקָאָרִי עַלְיהָ שְׁלוּם, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (איוב ח) וַיַּדְעַת כִּי שְׁלוּם אַהֲלָה וְגֹו/. מָהוּ (איוב ח) וּפְקִדָּת נָוָה, הָא אוּקְמוֹה, אָבָל וּפְקִדָּת, לְאַפְקָדָא מֶלֶה בְּפּוּמָא כֵּד אֵינוֹ בְּנִי. וּכְדִין וְלֹא תְּחַטֵּא בְּתִיב. וְאֵי לֹא הָא זָמִין לְבִיתְיָה סְטָרָא אַחֲרָא.

כֵּל שְׁפִּנָּן, מֵאַן דְּבָנִי וּרְעוֹתִיה בְּגֻוּנָא אַחֲרָא, בְּגַיִן דְּמִיחָד
בֵּיתָא לְסֶטֶרֶא אַחֲרָא, לְאַסְתָּאָבָא בֵּיתָה. הָא וְדָאי
שְׁרִיא בֵּיתָה רֹוח מְסָאָבָא, וְלֹא נְפִיק הַהוּא בֶּר נְשָׁ
מְעַלְמָא, עַד דָּאַתְּעַנְשָׁ בְּהַהוּא בֵּיתָא, וּמֵאַן דְּרוּיר בֵּיתָה,
יְכַיל לְאַתְּזָקָא, דְּהָא הַהוּא דִּירָה רֹוח מְסָאָבָא שְׁרִיא בֵּיתָה,
וְאוֹזֵיק מֵאַן דְּאַשְׁתְּכָח בֵּיתָה.

וְאֵי תִּמְאֵ בָּמָה יַדְעַ. בְּגּוֹן דְּאַתְּזָק בְּהַהוּא בֵּיתָא, הַהוּא
דְּבָנִי לְה, אוֹ אֲנֵשִׁי בֵּיתָה, אוֹ בְּנֵזְקִי דְּגֻפָּא, אוֹ
בְּנֵזְקִי מְמוֹנָא, הַוָּא וְתִרְיָן אַחֲרֵנִין אַבְתָּרִיה. הָא וְדָאי
עַרְוק בֶּר נְשָׁ לְטוּרָא, וְלֹא יַדּוֹר בֵּיתָה. יַדּוֹר בְּטִיחָלָא
דְּעַפְּרָא, וְלֹא יַדּוֹר בֵּיתָה.

וּבְגַיִן כֵּה, קַוְדְּשָׁא בְּרֵיךְ הַוָּא חָס עַלְיִיהוּ דִּישְׂרָאֵל,
דְּאַיְפָוּן לֹא יַדְעֵין מֶלֶה בְּכָל אַיְפָוּן בַּתִּי. וְהַוָּא
אָמֵר, אַתְּפָוּן לֹא יַדְעֵין, אֲנָא יַדְעַנָּא, וְאַרְשִׁימָנָא לוֹזָן
בְּגַע. גַּע דִּיר בֵּיתָא, הָא גַּע אַחֲרָא תְּקִיפָּא, דִּיפִיק
לִיה, וַיַּעֲבֵר לִיהְיָה מִן עַלְמָא. וְכַדִּין וְנַתְּצֵץ אֶת הַבַּיִת אֶת
אָבָנָיו וְאֶת עַצְיוֹ. כִּיּוֹן דְּאַזְיל לִיהְיָה, מַאי טְעַמָּא וְנַתְּצֵץ אֶת
הַבַּיִת. אַלְא בְּכָל זְמָנָא דַהַהוּא בְּנִין לְהָוִי קְיִים, (דף נ ע"ב)
דִּילְיָה הַוָּא, וַיְכַל לְאַהֲדָרָא.

הָא' בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, כֵּל שְׁפִּנָּן בְּאַרְעָא אַחֲרָא, דְּזָמִינָא
רֹוח מְסָאָבָא יִתְּיר, וַיְכַל בֶּר נְשָׁ לְאַתְּזָקָא. אָמֵר

רבי אלעזר, וכל שכנך דאקרי בקהלתו דחברוי אחראין, לאשתכח תמן, ואפילו טורפי דקספה לא מעברן ליה מההוא ביתא, ובגין כה הא קרא אקרי ואמר, הוין בונה ביתו بلا צדק. הוין ודא קאמרי כל יומא בההוא ביתא. רבי יוסי עאל חד יומא בחד ביתא, מטא בספקתא (ס"א אטרח בטיפסא), עאל לגו. שמע חד קלא אמר, אתגבשו עולゴ, הא חד פלוגתא דילון. סיפטו ונבזיק ליה עד לא ינפוק, אמרו, לא ניכול אלא אי דיריה הכא. נפק רבי יוסי וڌיל. אמר, ודא מאן דאעבר על מלאי דחברייא, אתהיב בנפשיה.

אמר ליה רבי חייא, זה גוים ושאר בני נשא דיריה בגוניה, לאשתלימו. אמר ליה, איבון מסטריהו קא ATIIN, אבל מאן דחיל חטאה, יכילת אתזקא. ואפילו איבון, אי יעכיבו דיריהון ביה, לא יפקון בשלם. אמר ליה, זה א כתיב (איוב כא) בתיהם שלום מפחד. אמר ליה, בגון דהוה מאחרא, ואתבני מצדק. וקרא הכי הווא, בתיהם שלום מפחד, בשפתיהם שלום מפחד שבט אלה לא שריא עלייהם.

(ויקרא יד) ובא אשר לו הבית והגיד וגוו. והגיד, ויאמר מבעי ליה, או ידבר, מהו והגיד. אלא בכל אחר מלאה דחכמה הוא, זה אוקמה. נגע נראה לי בבית,

כִּנְגָע, בָּגָע מִבְּعֵי לֵיה. גְּרָאָה לֵי, יִשׁ לֵי מִבְּעֵי לֵיה. דְּהָא
כִּתְבֵּב, וְגַתְתֵּי בָּגָע צְרֻעָת בְּבֵית אֶרְצָן אֲחֹזֹתְכֶם, דִּיתְחֹזֵי
לְכָלָא. אַמְּמָאִי כִּנְגָע גְּרָאָה לֵי.

אַלְאָ בְּשַׁעַתְךָ הַהָּא עַיִּיל, אַחֲרָא אַתְגֵּלִיא. וּמְקַטְּרָגָא
דָּא בְּדָא. וּעַל דָּא גְּרָאָה לֵי, הַהָּא דָא תְּפֵסִי
אַתְגֵּלִיא, וּדָא תְּגֵלִיא אַתְפֵסִי, וּלְבַתֵּר מִתְחֹזֵי לֵיה
בְּדַיּוּקָגָא דַהֲהוֹא בָּגָע דְּבִיתָא, וְאַתְפֵסִיא אַחֲרָא. וּעַל דָּא
וְהַגִּיד לְכָהָן, דְּמַלָּה דְּחַכְמַתָּא הִיא.

וּבְכִדֵּין אָתֵי כְּהָנָא, וַיַּרְמִין בַּיְתָא, וַיַּנְתַּצְוֵן לֵיה אֲבָנִין
וְאַעֲזִין וְכָלָא. כִּיּוֹן דָא נְתַצֵּן וְאַתְדַּכֵּן כָּלָא,
מִתְבְּרָכָאָן, כִּדֵּין כִּתְבֵּב, (דברים ח) וּבְתִים טּוּבִים תְּבִנָה
וְיִשְׁבָת. אַלְיָן אַקְרוֹן טּוּבִים, דְּהָא קְדֻמָּאִי לָאו אִינְנוּ
טּוּבִים, וְלָאו בְּכָלָא דְּקָדוֹשָׁה וְדָכֵיו בְּיִנְהָוָה.

אמֶר רַבִּי יְהוּדָה, אֵי הַכִּי בְּמַאי מַזְקָמִינָן קָרָא דְכִתְבֵּב,
(דברים ו) וּבְתִים מְלָאִים כָּל טּוֹב אֲשֶׁר לֹא מְלָאת. אֵי
רְוַתְּמָסָבָא שְׂרִיאָא בְּגֻווֵּיהוּ הַיְד מְלָאִים כָּל טּוֹב. אָמֶר
רַבִּי אַלְעֹזֶר, מְלָאִים כָּל טּוֹב: בְּמַמְוֹנָא, בְּכַסְפָּא,
וּבְדַהֲבָא, וּבְכָלָא. בָּמָה דָאָת אָמֶר (בראשית מה) בַּי טּוֹב כָּל
אֶרְץ מִצְרָיִם. וָאָמֶר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָא כָּל בְּתִי דְמִצְרָאִי,
מְלִיָּין חֲרַשְׁיָן וְטַעֲוֹן הוּוּ. אַלְאָ בְּגִין עֲוֹתָרָא דְאַרְעָא
אָתְמָר. אוֹפֵן הַכָּא בְּגִין עֲוֹתָרָא וּמַמְוֹנָא הוּא.

תְּרֵין עוֹתָרִין גַּטְלוֹ יִשְׂרָאֵל, חַד כַּד נֶפֶקֶת מְגֻלּוֹתָא
דְּמָצְרִים. וְחַד כַּד עַלְוֹ לְאָרְעָא. רַבִּי שְׁמֻעוֹן
אָמָר, כֹּל דָּא וְדָאִי הָהָה לְאַתְקָדְשָׁא אָרְעָא, וְלְאַעֲבָרָא
רוּחַ מְסָבָא מְאָרְעָא, נֶמֶגוֹ יִשְׂרָאֵל. וְכַד בֵּיתָה הָהָה
בְּתִיעַז, הָהָה אָשְׁתָּכָה בָּה מְמוֹנָא, לְמַבְנֵי לֵיהֶן, וְלְמַלְיָא
בֵּיתְהָה, בְּגַין דָּלָא יַצְטָעֵר עַל בֵּיתָה, וַיִּשְׁרוֹן בְּדִירָא
דְּקָדוֹשָׁה.

(ויקרא יג) וְאִישׁ אָוֶן אָשָׁה כִּי יְהִי בְּעֹור בְּשָׁרָם בְּהָרֹות וְגַוּ.
רַבִּי יוֹסֵי אָמָר, כִּסְילְתָא דְמוֹקֵפִי בְּבָהָרָת עַזָּה, חִיזּוֹ
תְּגִינָּא, וּבְחִיזּוֹ אַתְּדָן, בְּאַיְנוֹן גּוֹגִינָן. אָמָר רַבִּי יְצָחָק ש'
טָעֵמִי אֵיתַ מְאָן דְגָרִיס בְּבָהָרָת עַזָּה. וְכַלְהוּ אַוְלִיפְנָא
מְאָבָא, בֶּרֶת חִיזּוֹר (חִיזּוֹר) חַד סָאִיב, סָהָדָא חַד. תְּרֵין, תְּרֵין,
סָהָדִי, וְדָכִי. מְפָאָן וְלְהַלְאָה, אֲפִילוּ מָהָה בְּתִירִי, וְתִירִי
כְּמָהָה. וְדָא אַוְלִיפְנָא לְבַתֵּר דְכַתִּיב, (דברים יט) לֹא יַקְוֹם עַד
אָחָד בְּאִישׁ וְגַוּ, עַל פִּי שְׁנַיִם עַדְיִם וְגַוּ.

רַבִּי חִזְקִיָּה הָהָה יִתְיַבְּקָמֵיהָ דְרַבִּי שְׁמֻעוֹן, אָמָר, כְּתִיב
בָּגָע לְבַנְוֹ אַדְמָדָם, כְּדַיְן הָוֹא בָּגָע, דָהָא חִזּוֹרָא לֹא
קָאִים בְּעִינֵיהָ. פָּתָח רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאָמָר, כְּתִיב (ישעיה א) אִם
יְהִי חַטָּאתְכֶם כְּשַׁנִּים וְגַוּ, זֶפְאַיְן אַיְנוֹן יִשְׂרָאֵל, דְקָדוֹשָׁא
בְּרִיךְ הָוֹא בְּעִי לְדַקָּאהָ לֹזֶן בְּכָלָא, בְּגַין דָּלָא יַשְׁתַּפְחוֹן
בְּדִינָא קְמִיהָ. וּמְאַרְיחָוֹן דִּינָא לֹא יַשְׁלַׁטּוּן בְּהָוֹן, דָהָא

כֹּל אֲזִיל בְּתֵר זִגְיִיה. סֻמְקָא לְסֻמְקָא, וְחוֹרָא לְחוֹרָא.
ימִנָּא לִימִנָּא, וְשִׁמְאָלָא לְשִׁמְאָלָא.

בְּעֵשֶׂו כְּתִיב, (בראשית כה) **וַיֵּצֵא הָרָאשׁוֹן אֶדְמוֹנִי,** **וְעַל דָּא**
שְׁרִיא בֵּיה זִגְיִיה. (דף נ"א ע"א) **וְאֵי תִּמְאָ אֶדְמוֹנִי כְּתִיב**
בְּעֵשֶׂו. **וְכְתִיב בֵּיה בְּדָוד,** (שמואל א, טז) **וַיַּבְיאָהוּ** **וְהַוָּא**
אֶדְמוֹנִי. **אֵלָא דָא מִזְהָמָא דְּדַהֲבָא אֶתְעַבֵּיד,** **וְדָא**
בְּזָהָרָא דְּדַהֲבָא אֶתְדַּבֵּק, **בְּעֵשֶׂו כְּתִיב בֵּיה,** **אֶדְמוֹנִי כָּלּוּ**
כְּאֶדְרָת שֵׁעָר, (מ"ח ע"ב) **בְּזָהָמָא דְּהַתּוֹכָא נַפְקָה.** **בֵּיה כְּתִיב**
בְּדָוד, **עַם יִפְהָעִינִים וְטוֹב רָאִי.**

תָּא חִזִּי, מַאי טַעַמָּא. **גּוֹנוֹנָא חִוּרָא אֲשַׁתְמֹדָע,** **וְגּוֹנוֹנָא**
סֻמְקָא אֲשַׁתְמֹדָע, **סֻמְקָא בְּקָדְמִיתָא,** **וְהַא אֲתַחַזִּי**
בֵּיה חִוּרָא, **הָא דְּכִיּוֹתָא אֲתִיְלִיד בֵּיה,** **וְשָׁאָרִי**
לְאֶתְדַּפְאָה. **חִוּרָא בְּקָדְמִיתָא,** **וְאֲתַחַזִּי בֵּיה סֻמְקָא,** **הָא**
שָׁאָרִי לְאֶסְתָּאָבָא, **וְכְתִיב וְטַמָּאוֹ הַכְּהֵן,** **דָּהָא אֲתִיְלִיד**
בֵּיה סֻמְקָא, **לְאֶסְתָּאָבָא.** **וְכְהֵגָה הַוָּה יָדָע בְּכָל אַיִּינָן**
גּוֹבוֹגִין. **וְלִזְמְבִין דְּאֲתַחַזִּי בֵּיה גּוֹנוֹנָא דְּדַכְּיּוֹתָא,** **וַיִּסְגַּר לִיה**
לְמַחְמִי אֵי אֲתִיְלִיד בֵּיה גּוֹנוֹנָא אַחֲרָא. **וְאֵי לָא,** **מְדִבֵּר**
לִיה, **הָדָא הַוָּא דְּכְתִיב וְטַהְרוֹ הַכְּהֵן וְגַוּ.**

רַבִּי יִצְחָק וּרַבִּי יְהוֹדָה הַוָּו אֲזִלִּי בְּאֶרְחָא, **אָמַר רַבִּי**
יְהוֹדָה, **כְּתִיב** (מלכים ב, ח) **וְאַרְעַת בְּעַמּוֹן תְּדַבֵּק בְּךָ**
וּבְזַרְעָךְ לְעוֹלָם וְגַוּ, **אֵי הַוָּא חַטָּא בְּנוֹי אַמְּמָא יַלְקוֹן.**

אמר ליה, אלישע יתיר משאר גבאי חמא. חמא דלא גפיק מגוזי ברא דמעלייא, ועל דא ליט לבלהו. ולא עוד, אלא אמר ליה, אנא פולחנא בשמיושא עללה לגביה אליהו, וזכינה בתריין חולקין, זהא פולחנא ליה בקשוט, ואנת רשות פגימת לוי, אומית לשקרא, וחמידת, הא עברת על אוריתא כלל, ומאן דאעבר על דא, מית הוא לעלמא דאתה. אבל בגין דפלחת לוי, שמיושא דילך לא להו למגנא, תהוי מיתה דילך בעלמא דין, ובעלמא דאתה לא. בגין פה, וצראת בעמן

תדק בך ובזרעך. (גוננא דחוינורא אשთמויך, וגוננא דסומקא אשთמויך)
אמר רבי יוסי, בגין האמר או הפשטים אמאי. אמר רבי יצחק, בכלא שרייא, ובכלא שלטה. ואית בגיןא דא דכתיב, (משל לי) דרשاه צמר ופשטים. בגין פה, שלטניה דההוא בגע דגפיק מאתר עללה, דא שלטה בכלא, בתרי גונגין, בצמר ובפשטים. בגין פה, זאת תורה בגע הצראת בגין האמר או הפשטים.

רבי יצחק היה אויל לקטפורי דאבי. חמא חד בר נש, דסאי בקוטרא דמטולא אכתחפו. אמר ליה, שורתא דקישטא בכחך אמאי, לא אמר ליה מדוי. אויל אבריה, חמא דעתיל במרתא חדא, על אבריה, חמא קטורה דתננא דהוה סליק מתחות ארעה, ועל

הַהוֹא בֵּר נְשָׁה בְּנוֹקְבָּא חַד, וְאַתְּכִסְיָא מְבִיה. דְּחִיל רַבִּי יַצְחָק, וְגַפְקָל פּוֹם מְעֻרְתָּא.

עד דְּהֹהָה יַתְּבִּיב, אַעֲבָרוּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי חִזְקִיָּה, חַמְא לְזֹן, וְקַרְבִּיב גְּבִיהָןָן, סַח לְזֹן עַזְבָּדָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּרִיךְ רְחַמְנָא דְּשׂוֹבָה. הָאִי מְעֻרְתָּא דְּסֶגִיר, דְּסֶרְוגְּנִיא הִיא, וְכֹל יַתְּבִּיב הַהִיא קְרִטָּא, חַרְשֵׁין אַיְבּוֹן, וְאַתְּיַזְּן לְמִדְבָּרָא לְחוּווִין אַוְכְּמַיִן, דְּאַיְבּוֹן בְּגַי עַשְׂרֵ שְׁבַנִּין, אוּ יַתְּיַר, לְמַעַבְדָּ חַרְשֵׁין, וְלֹא מַנְטָרָא מְבִיהָה, וְאַתְּעַבְּידָוּ סֶגִידִין וְכֹל זִיְגִּי חַרְשֵׁין דְּלָהּוֹן בְּהָאִי מְעֻרְתָּא אַיְבּוֹן.

אַזְלָgo, עד דְּהֹו אַזְלִי, אַעֲרָעָרוּ בְּחַד בֵּר נְשָׁה דְּהֹהָה אַתִּי, וּבְרִיה דְּהֹהָה מְרֻעָה, קְטִיר עַל חַמְרָא. אָמְרוּ לֵיהֶ מָאוֹ אַתִּ. אָמַר לְהֹו יְהֹוָה, וְדֹא הַוָּא בְּרִי דְּאַיְהָ קְטִיר עַל חַמְרָא. אָמְרוּ לֵיהֶ, אַמְּמָא הַוָּא קְטִיר. אָמַר לְזֹן דִּיוּרִי הַוָּא בְּחַד כְּפָר, דְּאַיְהוּ מַבְנִי רֹומָאִי, וְהָאִי בְּרִי הַוָּה אַוְלִיפָּ אָוּרִיְתָא בְּכָל יוֹמָא, וְהָוָה אַהֲדָר לְבִיתָא, וְלֹעֵי לְזֹן לְאַיְבּוֹן מְלִין. וְגַ' שְׁבַנִּין הַוָּה דִּיוּרִי בְּהַהְוָא בִּיתָא, וְלֹא חַמְינָא מְדִי. וְהַשְׁתָּא יוֹמָא חַד עַל בְּרִי לְבִיתָא לְאַהֲדָרָא מְלִין, אַעֲבָר חַד רַיְחָא קְמִיהָ, וְגַזִּיק לֵיהֶ, אַעֲקָם פּוּמִיהָ וְעִינָנוּי, וַיְדוּי אַתְּעָקָמוּ, וְלֹא יְכַל לְמַלְלָא. וְאַתִּינָא לְגַבִּי מְעֻרְתָּא דְּסֶגִירָוּ דְּסֶרְוגְּנִיא דְּלָמָא יְלָפּוֹן לֵי מְלָה דְּאַסּוֹתָא. אָמַר לֵיהֶ רַבִּי יְהוּדָה, וּבְהַהְוָא (דף נ"א ע"ב) בִּיתָא יְדֻעָתָ מְן

קדמת דנא, דאתגוזק ביה בר נש אחרא. אמר ליה ידענא, דהא מפמה יומין אתגוזק ביה חד בר נש, ויהו אמרי דמרעא הויה, ומגיהו אמרי דרווחא דביתא, ולבר עאלו ביה כמה בני נשא, ולא אתגוזיקו. אמרו, הינו אמרי חבריא, ווי לאינון דערביין על מליהו.

פתח רבי יהודה ואמר, (ירמיה כב) הוי בוגה ביתו بلا צדק, דהא בכל אחר דاشתכח ביה צדק, כל רוחין וכל מזיקי עלמא ערקי מגיה, ולא משתכח קמיה. עם כל דא, מאן דאקדים וגטיל אחר, אחיד ביה. אמר ליה רבי חזקיה, אי הבי שקייל שמא קדיישא פרוח מסאבא.

אמר ליה, לאו הבי, אלא שמא קדיישא לא שריא באתר מסאבא, ובגין כה, אי שמא קדיישא גטיל אחר מקדמת דנא, כל רוחין וכל מזיקין ועלמא לא יכולין לאתחזזה ביה, כל שכון לקרבא בהדייה. אי רוח מסאבא קדים, גטיל אחר. שמא קדיישא לא שריא ביה, דהא לאו אתריה.

ובכ' הויה נחית בגע צ clue, הויה מדבי אחרא, ואפיק לרוח מסאבא מאטראיה, ולבר מנתקי ביתא, אבגין ואעין וכלה, ובני לה כמלך דמאין, בסטר קדיישא בצד, דכבר ליה לשמא קדיישא, ולשרי עלייה קדושה, עם כל דא בעפרא אחרא, וירחיק ביתא מאטראיה, מיסודה קדמאה תרי טפחים.

השׁתָּא דלא אתה זי, ולא נחית מאן דמקטרג ביה
בזהו רוח מסאבא, לאפקא ליה מאתריה,
מאי תקנתיה. אי יכיל לנפקא מהאי ביתה שפיר. וαι
לאו יבנה ליה במלקדמין, באבנין אחרניין, ואען וכלה,
ונפיק וירחיק ליה מאתר קדמאתה, ויבני ליה על שמא
קדישא.

ועם כל דא, לא נפיק ההוא רוחא מן אתר קדמאתה,
בגין דקדושה לא שריא על אתר מסאבא. אמר
רבי צחק למה ליה לאטרחא פולי' האי, בזמנא דא
כתיב, (קהלת א) מעות לא יכול לתקן וגוי. מיום
דאתחרב בי מקדשא, לא אשתח אסotta בעלמא,
בגיני כה בעי בר נש לאודהרא, כי היכי דלהוי בטיר.
אמר רזיל בהדי האי בר נש ונחמי. אמר רבי צחק,
אסיר לנו. אי הו אזיל לגבי גברא רבא דחיל
חטאה, כגון בעמן לגבי אלישע, גזיל אבותריה. השׁתָּא
דאיהו אזיל לגבי רחיקי עלמא, רחיקי אוריתא, געלי
מפלא, אסיר לנו לאתחואה קמייהו. בריך רחמנא די
שוויב לנו מפיהו. והאי בר נש אסיר ליה. אמר רבי
יהודה, זהא תנין בכל מתרפאין, חוץ מעצי אשרה וכו'.
אמר ליה, ודא עבודה זרה איה, ולא עוד, אלא דהא
כתיב (דברים יח) לא מצא בך מעביר בנו ובתו באש וגוי.
אזלו לארכיהו.

אֹזֶל הַהוּא בָּר נְשֵׁלָה הִיא מַעֲרַתָּא, הוּא וּבְרִיה, שְׂרֵי לֵיה
בַּמַּעֲרַתָּא. עַד דָּגְפָּק אָבוֹי לְקַטְרָא לְחַמְרִיה, נְפָק
קִיטּוֹרָא דָאָשָׁא, וּמְחָא לֵיה בְּרִישָׁא, וּקְטָלִיה. אֲדָהכִי
עַל אָבוֹי, וּאֲשֶׁרְתִּיה מִית. נְטָל לֵיה וּלְחַמְרִיה, וְאֹזֶל
לֵיה. וּאֲשֶׁרְתִּיה לְהוּ לְבָתָר יוֹמָא חד, לְרַבִּי יִצְחָק, וּלְרַבִּי
יְהִינָּה, וּרַבִּי חִזְקִיה, דְּהַוו אֹזֶל. בְּכָה קִמְיִיהו, וְסַח לְזֹן
עוֹבֶדֶת. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְלֹא זְמַנֵּין סְגִיאָין אָמִינָא לְהָרָא.
דָּאָסִיר לְמִיחָד תִּמְנוֹן. בְּרִיךְ רְחַמְנָא, (דְּנִיאָל ד) דִּי כָּל
מַעֲבָדוּהָ קִשּׁוֹט, וּאֲרָחַתִּיה דִּין. זְפָאָין אַיְנוֹן צְדִיקִיָּא,
דָּאֹזֶלִין בָּאָרֶחֶת קִשּׁוֹט, בְּעַלְמָא דִּין, וּבְעַלְמָא דְּאָתָי,
וּעַלְיָהוּ כְּתִיב, (מִשְׁלִי ד) וָאָרֶח צְדִיקִים כָּאוֹר נִגְהָה וְגֹו.

אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, בְּכָל עוֹבְדָיו דִּבְרָה נְשֵׁלָה, לְבָעֵי לֵיה
דְּלַהֲוֹן בְּלַהֲוֹ לְשָׁמָא קִדְишָׁא. מַאי לְשָׁמָא קִדְишָׁא.
לְאַדְפָּרָא בְּפֻומִיה שָׁמָא קִדְишָׁא עַל כָּל מַה דְּאֵינוֹ עַבֵּיד,
דְּכָלָא הוּא לְפּוֹלְחָנִיה, וְלֹא יְשַׁרֵּי עַלְוִי סְטוֹרָא אַחֲרָא.
בְּגַיְן דְּאֵינוֹ זְמִינָה תְּדִירָא לְגַבְיָי בְּנֵי נְשָׁא, וַיְכַיל לְאַשְׁרָה
עַל הַהוּא עַבְדִּתָּא. וְעַל דָּא, הַשְׁתִּי אוּ הַעֲרָב תְּוֹהָ
אַסְתָּאָב, וּשְׁרִיא (דף נ"ב ע"א) עַלְיהָ רִוָּח מַסְאָבָא. וּמָה בְּהָאֵ
כֵּה, מָאן דָּפְקִיד מַלוֹי לְסְטוֹרָא אַחֲרָא דָלָא אַצְטְרִיךְ, עַל
אַחַת כִּמָּה וּכִמָּה. וּבְגַיְן כֶּה כְּתִיב (דברים כג) וּבְשִׁמְרָת מְכֻלָּה
דָּבָר רַע.